

E. Befordring af Levende Dyr.

Sammenstillingerne i Bilag Nr. 1, Side 37—39, vise det tidligere bestaaende Forhold mellem Grundtaxterne for Befordring af levende Dyr paa de tvende Banekomplekser.

Der er ikke heri foregaaet nogen væsentlig principiel Forandring, idet Forholdene med Hensyn til Kreaturforsendelserne i Sylland—Fyn og paa Sjælland ere saa grundforskjellige, at det ikke kunde anses foreneligt hermed at overføre de jydsk-synske Taxter for disse Forsendelser med dertil hørende, efter Længden af de respektive „Drivermil“ passende Miletabel til Sjælland. Man har derfor hovedsagelig bibeholdt hidtilværende Grundtaxter og System for Befordring af levende Dyr, dog saaledes, at der er aabnet Forsendere Afgang til ogsaa at faae større Dyr (Heste og Hornkvæg) forsendte vognladningsvis, hvilket hidtil indskrænkede sig til mindre Dyr efter de almindelige Vognladningstaxter, medens Fragterne for stykkevis Forsendelse i mindre Partier forhøiedes paa en til Forholdene passende Maade.

Denne Fragtforhøielse er slet for at bringe Taxterne i nærmere Overensstemmelse med de jydsk-synske og indskrænker sig, som bemærket, til Forsendelser af enkelte Stykker større Dyr og meget smaa Partier af mindre Dyr, medens de tidligere bestaaende Fragtsatser iøvrigt ere bibeholdte uforandrede.

Minimumsafstanden for Fragtberegningen, der hidtil var $\frac{1}{2}$ Mil, er forhøiet til $2\frac{1}{2}$ Mil ligesom i Sylland—Fyn, hvilket altsaa ogsaa har haft nogen Fragtforhøielse paa kortere Afstande til Følge.

Det vil ses af Bilag Nr. 1, Side 39, at Fragten for stykkevis Forsendelse af levende Dyr var indtil 80 pCt. høiere paa de jydsk-synske end paa de sjællandske Baner, og det er denne Difference, man ved den stedfundne Fragtforhøielse for mindre Partier har søgt delvis at udjevne.

I Sylland—Fyn er dette Forhold mindre fremtrædende end paa Sjælland, fordi Kreaturforsendelserne der sædvanlig sse vognladningsvis til betydelig modereret Fragt, medens de paa Sjælland hovedsagelig foregaa stykkevis.

Fragten for stykkevis Forsendelse paa Sjælland er paa det Nærmeste overensstemmende med Fragten for Vognladnings-Forsendelser i Sylland—Fyn.

Fragtberegningen efter Vognenes Grundflade er bragt i saa nøie Overensstemmelse med Reglerne herfor i Sylland—Fyn som muligt, idet man indtil Videre har anset det for rigtigt som hidtil at angive Grundfladerne i danske □-Fod istedetfor i Metermaal.

F. Befordring af Kjøretøier.

Sammenstillingerne i Bilag Nr. 1, Side 42—44, vise det tidligere bestaaende Forhold imellem Grundtaxterne for Befordring af Kjøretøier paa de tvende Banekomplekser.

Det fremgaaer deraf, at Fragten for svære Kjøretøier og Gurusvogne var gennemgaaende billigere paa Sjælland end i Sylland—Fyn, for Arbejdsvogne og lette Kjøretøier dyrere.

De jydsk-synske Taxter ere nu fuldstændig overførte til Sjælland, hvor altsaa henholdsvis Fragtforhøielsen og Fragtmedsættelsen stiller sig som i Bilag Nr. 1, Side 44, anført.

G. Befordring af Lig.

Sammenstillingen i Bilag Nr. 1, Side 44, viser det bestaaende Forhold mellem Grundtaxterne for Befordring af Lig paa de tvende Banekomplekser.

Uf Hensyn til, at Fragten paa de jydsk-synske Baner var indtil 74 pCt. høiere med Persontog og indtil 66 pCt. høiere med Godstog end paa Sjælland, fandt man det rigtigt indtil Videre at bibeholde de hidtilværende Taxter paa de sjællandske Baner, hvorimod den forhen tilladte Forsendelse i Pakvognen af Lig, der var endnu billigere, bortfaldt i Henhold til Bestemmelserne herom i de jydsk-synske Baners Taxtregulativ.